

Current Jewish Questions

Introduction to Rabbinic Ethics

I. General Responsibilities

<p>1. B. Berachot 55a R. Isaac said: <u>We must not appoint a leader over a Community without first consulting it</u>, as it says: See, the Lord hath called by name Bezalel, the son of Uri. The Holy One, blessed be He, said to Moses: Do you consider Bezalel suitable? He replied: Sovereign of the Universe, if Thou thinkest him suitable, surely I must also! Said [God] to him: All the same, go and consult them. He went and asked Israel: Do you consider Bezalel suitable? They replied: If the Holy One, blessed be He, and you consider him suitable, surely we must!</p>	<p>1. תלמוד בבלי ברכות נה: א אמר רבי יצחק: <u>אין מעמידין פרנס על הצבור אלא אם כן נמלכים בצבור</u>, שנאמר + שמות ל"ה + ראו קרא ה' בשם בצלאל. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, הגון עליך בצלאל? אמר לו: רבונו של עולם, אם לפניך הגון - לפני לא כל שכן? אמר לו: אף על פי כן, לך אמור להם. הלך ואמר להם לישראל: הגון עליכם בצלאל? אמרו לו: אם לפני הקדוש ברוך הוא ולפניך הוא הגון - לפנינו לא כל שכן?</p>
<p>2. B. Ta'anit 10b The Rabbis have taught: Let not a man say, 'I am but a disciple and I am therefore not worthy to consider myself a yahid', since all Disciples of the Wise are accounted yehidim. Who is a yahid? And who is a disciple? <u>A yahid is one worthy to be appointed Leader of the Community; a disciple is one who is asked any question of halachah connected with his studies and can answer it — even though it is on a subject dealt with in the Tractate Kallah.</u> Our Rabbis have taught: Not everyone desirous to consider himself a yahid may do so; a disciple however may do so; this is the opinion of R. Meir. R. Jose says: Anyone may do so, and may he be remembered for good, because it is not an advantage to him but a hardship. Another [Baraita] teaches: Not everyone desirous to consider himself a yahid may do so; a disciple however may do so; this is the opinion of R. Simeon son of R. Eliezer. R. Simeon b. Gamaliel says: <u>This only applies to things which are to his distinction but in things which cause him hardship any one may do so and may he be remembered for good, because it is not an advantage to him but a hardship.</u></p>	<p>2. תלמוד בבלי תענית י: ב תנו רבנן: אל יאמר אדם תלמיד אני, איני ראוי להיות יחיד אלא: כל תלמיד חכמים יחידים. אי זהו יחיד ואיזהו תלמיד? יחיד - כל שראוי למנותו פרנס על הצבור, תלמיד - כל ששואליו אותו דבר הלכה בתלמודו ואומר, ואפילו במסכת דכלה. תנו רבנן: לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד - עושה, תלמיד - עושה, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר: עושה, וזכור לטוב. לפי שאין שבח הוא לו, אלא צער הוא לו. תניא אידך: לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד - עושה, תלמיד - עושה, דברי רבי שמעון בן אלעזר. רבן שמעון בן גמליאל אומר: <u>במה דברים אמורים - בדבר של שבח, אבל בדבר של צער - עושה, וזכור לטוב, שאין שבח הוא לו אלא צער הוא לו.</u></p>
<p>3. B. Shabbat 114a R. Hiyya b. Abba said in R. Johanan's name: <u>It is a disgrace for a scholar to go out with patched shoes into the market place.</u> But R. Aha b. Hanina did go out [thus]? — Said R. Aha son of R. Nahman: The reference is to patches upon patches. R. Hiyya b. Abba also said in R. Johanan's name: <u>Any scholar upon whose garment a [grease] stain is found is worthy of death</u>, for it is said, All they that hate me</p>	<p>3. תלמוד בבלי שבת קיד: א אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: <u>גנאי הוא לתלמיד חכם שיצא במנעלים המטולאים לשוק.</u> והא רבי אחא בר חנינא נפיק! - אמר רבי אחא בריה דרב נחמן: בטלאי על גב טלאי. ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: <u>כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו - חייב מיתה</u>, שנאמר + משלי ח + כל משנאי אהבו מות</p>

<p>[mesanne'ai] love [merit] death: read not mesanne'ai but masni'ai [that make me hated, i.e., despised]. Ravina said: This was stated about a thick patch. Yet they do not differ: one refers to the upper garment [coat], the other to a shirt.</p>	<p>אל תקרי משנאי אלא משניאי. רבינא אמר: רבד איתמר. ולא פליגי, הא - בגלימא, הא - בלבשא.</p>
<p>4. M. Avot 1:11 Avtalyon said, <u>Sages must be careful with their words</u> lest you be condemned to exile and be exiled to a place of evil waters and the disciples who follow you drink and die and the name of heaven will be profaned.</p>	<p>4. משנה אבות א:יא אבטליון אומר <u>חכמים הזהרו בדבריכם</u> שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו ונמצא שם שמים מתחלל:</p>

II. Personal Disposition

<p>5. Ecclesiastes 9:17 The quiet words of the wise are more to be heeded than the shouts of a ruler of fools.</p>	<p>5. קהלת ט, יז דברי חכמים בנחת נשמעים מוצקת מושל בקסילים:</p>
<p>6. B. Sanhedrin 92a R. Eleazar said: <u>Every leader who leads the community with mildness will be privileged to lead them in the next world [too]</u>, as it is written, for he that hath mercy on them shall lead them; even by the springs of water shall he guide them.</p>	<p>6. תלמוד בבלי סנהדרין צב:א מר רבי אלעזר: <u>כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת - זוכה ומנהיגם לעולם הבא</u>, שנאמר +ישעיהו מ"ט+ כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם.</p>
<p>7. B. Yoma 22b-23a R. Johanan further said in the name of R. Simeon b. Jehozadak: <u>Any scholar, who does not avenge himself and retain anger like a serpent, is no [real] scholar</u>. But is it not written: Thou shalt not take vengeance nor bear any grudge? That refers to monetary affairs...But [does] not [this prohibition apply to] personal affliction? Has it not been taught: Concerning those who are insulted but do not insult others [in revenge], who hear themselves reproached without replying, who [perform good] work out of love of the Lord and rejoice in their sufferings, Scripture says: But they that love Him be as the sun when he goeth forth in his might? <u>[That means,] indeed, that he keeps it in his heart [though without taking action]</u>. Rut Rava said: He who passes over his retaliations has all his transgressions passed over? [That speaks of the case] that an endeavor was made to obtain his reconciliation, and his consent is obtained</p>	<p>7. תלמוד בבלי יומא כב:ב-כג:א ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: <u>כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש - אינו תלמיד חכם</u>. - והכתיב לא תקם ולא תטר! - ההוא בממון הוא דכתיב... וצערא דגופא לא? והא תניא: הנעלבין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין - עליהן הכתוב אומר +שופטים ה'+ ואהביו כצאת השמש בגברתו! - <u>לעולם דנקיט ליה בליביה</u>. - והאמר רבא: כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על כל פשעיו! - דמפייסו ליה ומפייס.</p>
<p>8. B. Ta'anit 4a Rava further said: <u>If a young scholar gets into a rage it is because the Torah inflames him</u>, as it is said, Is not my word like a fire? said the Lord. R. Ashi said: <u>A scholar who is not as hard as iron is no scholar</u>, as it is said, And like a hammer that breaketh the rock in pieces. R. Abba said to R. Ashi: You have learnt this from that verse but we have learnt it from the following verse: A land whose stones are iron. Do</p>	<p>8. תלמוד בבלי תענית ד:א ואמר רבא: <u>האי צורבא מרבנן דרתח - אורייתא הוא דקא מרתחא ליה</u>, שנאמר +ירמיהו כ"ג+ הלוה כה דברי כאש נאם ה'. ואמר רב אשי: <u>כל תלמיד חכם שאינו קשה כברזל - אינו תלמיד חכם</u>, שנאמר +ירמיהו כ"ג+ וכפטיש יפצץ סלע. אמר ליה רבי אבא לרב אשי: אתון מהתם מתניתו לה, אגן מהכא מתנינן לה -</p>

<p>not read, abaneha [stones] but boneha [builders]. Ravina said: <u>Despite this, a man should train himself to be gentle, for it is said, Therefore remove vexation from thy heart, etc.</u></p>	<p>דכתיב +דברים ח' + ארץ אשר אבניה ברזל, אל תקרי אבניה אלא בונה. אמר רבינא : <u>אפילו הכי, מיבעי ליה לאיניש למילף נפשיה בניחותא</u>, שנאמר +קהלת י"א + והסר כעס מלבך וגו'.</p>
<p>9. M. Avot 4:12 R. Eleazar B. Shammuah said, let the honor of your student be as dear to you as your own and the honor of your colleague like the reverence for your teacher, and the reverence for your teacher as the fear of heaven.</p>	<p>9. משנה אבות ד: יב רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך וכבוד חברך כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים</p>

III. Knowledge vs. Ethics

<p>10. B. Yoma 72b Rava said: <u>Any scholar whose inside is not like his outside, is no scholar.</u> Abaye, or, as some say, Rabbah b. Ulla said: He is called <u>abominable</u>, as it is said: How much less one that is abominable and impure, man who drinketh iniquity like water. R. Samuel b. Nahmani, in the name of R. Jonathan: What is the meaning of the scriptural statement: Wherefore is there a price in the hand of a fool, to buy wisdom, seeing he hath no understanding, i.e., <u>woe unto the enemies of the scholars, who occupy themselves with the Torah, but have no fear of heaven!</u> R. Jannai proclaimed: Woe unto him who has no court, but makes a gateway for his court! Rava said to the Sages: I beseech you, do not inherit a double Gehinnom!</p> <p>R. Joshua b. Levi said: What is the meaning of the Scriptural verse: And this is the law which Moses set [before the children of Israel]? — If he is meritorious it becomes for him a medicine of life, if not, a deadly poison. That is what Rava [meant when he] said: If he uses it the right way it is a medicine of life unto him; he who does not use it the right way, it is a deadly poison.</p>	<p>10. תלמוד בבלי יומא עב:ב אמר רבא : <u>כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו - אינו תלמיד חכם.</u> (אמר) אביי ואיתימא רבה בר עולה + מסורת השי"ס : [אמר] + : נקרא נתעב, שנאמר + איוב טו + אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה. אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן : מאי דכתיב + משלי יז + למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין - <u>אוי להם לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בתורה, ואין בהן יראת שמים.</u> מכריז רבי ינאי : חבל על דלית ליה דרתא, ותרעא לדרתיה עביד. אמר להו רבא לרבנן : במטותא מיניכו, לא תירתון תרתי גיהנם.</p> <p>אמר רבי יהושע בן לוי : מאי דכתיב +דברים ד+ וזאת התורה אשר שם משה, זכה - נעשית לו סם חיים, לא זכה - נעשית לו סם מיתה. והיינו דאמר רבא : דאומן לה - סמא דחייא, דלא אומן לה - סמא דמותא.</p>
<p>11. B. Ta'anit 7a Rava pointed out a contradiction. It is written 'My doctrine shall drop as the rain', and immediately on this follows, My speech shall distil as dew. [The implication here is]. if the scholar is a worthy person then he is like unto dew, but if he is not then drop him like rain. It has been taught in a Baraitha: R. Banna'ah used to say: Whosoever occupies himself with the Torah for its own sake his learning becomes an elixir of life to him, for it is said, It is a tree of life to them that grasp it; and it is further said, It shall be as health to thy navel; and it is also said, For whoso findeth me findeth life. <u>But, whosoever occupies himself with the Torah</u></p>	<p>11. תלמוד בבלי תענית ז:א רבא רמי : כתיב יערף כמטר לקחי, וכתיב תזל כטל אמרתי! - אם תלמיד חכם הגון הוא - כטל, ואם לאו - עורפהו כמטר. תניא, היה רבי בנאה אומר : כל העוסק בתורה לשמה תורתו נעשית לו סם חיים, שנאמר + משלי ג' + עץ חיים היא למחזיקים בה, ואומר + משלי ג' + רפאות תהי לשרך, ואומר + משלי ח' + כי מצאי מצא חיים. <u>וכל העוסק בתורה שלא לשמה נעשית לו סם המות</u>, שנאמר יערף כמטר לקחי, ואין עריפה אלא הריגה, שנאמר +דברים כ"א+ וערפו שם את</p>

<p>not for its own sake, it becomes to him a deadly poison, as it is said, My doctrine shall drop as the rain, and 'arifa surely means, death, as it is said, And they shall break [we'arfu] the heifer's neck there in the valley.</p> <p>R. Jeremiah said to R. Zera: Pray, Master, come and teach. The latter replied: I do not feel well enough and am not able to do so. [Then said R. Jeremiah] Pray, Master, expound something of an aggadic character, and he replied: Thus said R. Johanan: What is the meaning of the verse, For is the tree of the field man? Is then man the tree of the field? [This can only be explained if we connect the verse with the words immediately before it] where it is written, For thou mayest eat of them, but thou shalt not cut them down; but then again it is written, 'It thou shalt destroy and cut down?' How is this to be explained? - <u>If the scholar is a worthy person learn [eat] from him and do not shun [cut] him, but if he is not destroy him and cut him down.</u></p>	<p>העגלה בנחל.</p> <p>אמר ליה רבי ירמיה לרבי זירא : ליתי מר ליתני! אמר ליה : חלש לבאי, ולא יכולנא. - לימא מר מילתא דאגדתא. אמר ליה : הכי אמר רבי יוחנן : מאי דכתיב +דברים כ' + כי האדם עץ השדה, וכי אדם עץ שדה הוא? אלא משום דכתיב +דברים כ' + כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת, וכתיב אתו תשחית וכרת. הא כיצד? <u>אם תלמיד חכם הגון הוא - ממנו תאכל ואתו לא תכרת, ואם לאו - אתו תשחית וכרת.</u></p>
--	---

IV. Standards of Ethical Rabbinic Behavior

<p>12. B. Hullin 44b R. Hisda said: Who is a scholar? He who would declare his own animal trefah.</p>	<p>12. תלמוד בבלי חולין דף מד:ב אמר רב חסדא : איזהו תלמיד חכם - זה הרואה טרפה לעצמו</p>
<p>13. B. Sanhedrin 7b-8a You shall not respect persons [lo takkiru] in judgment. R. Judah says this means: You shall not favor [lit. recognize] any one [even if he is your friend]; and R. Eleazar takes it to mean; You shall not estrange anyone [even if he is your enemy].</p> <p>A former host of Rav came before him with a law-suit, and said: 'Were you not once my guest?' 'Yes,' he answered, [and what is your wish?]' 'I have a case to be tried,' he replied. 'Then,' said Rav, 'I am disqualified from being your judge,' and turning to R. Kahana, said: 'Go you and judge the case'. R. Kahana noticed that the man presumed too much on his acquaintance with Rav, so he remarked: 'If you will submit to my judgment, well and good; If not, I shall put Rav out of your mind [by showing you my authority].'</p> <p>Ye shall hear the small and the great alike. Resh Lakish says: This verse indicates that a law-suit involving a mere perutah must be regarded as of the same importance as one involving a hundred mina. For what practical purpose is this</p>	<p>13. תלמוד בבלי סנהדרין ז:ב-ח:א לא תכירו פנים במשפט. אמר רב יהודה : אפילו בין תנור לכירים. +דברים א' + לא תכירו פנים במשפט רבי יהודה אומר : לא תכירוהו. רבי אלעזר אומר : לא תנכרוהו.</p> <p>אושפיוזכניה דרב אתא לקמיה לדינא אמר לו : לאו אושפיוזכני את? - אמר לו : אין. אמר ליה : דינא אית לי. - אמר ליה : פסילנא לך לדינא. אמר ליה רב לרב כהנא : פוק דיינינה. חזייה דהוה קא גאיס [ביה]. - אמר ליה : אי צייתא - צייתא, ואי לא - מפיקנא לך רב מאונך.</p> <p>+דברים א' + כקטן כגדל תשמעון. אמר ריש לקיש : שיהא חביב עליך דין של פרוטה, כדין של מאה מנה. למאי הלכתא : אילימא לעיוני ביה ומיפסקיה - פשיטא : - אלא : לאקדומיה. +דברים א' + לא תגורו מפני איש (אמר רבי חנן : אל תכניס דבריך מפני איש). +דברים</p>

<p>laid down? If it is to urge the need of equal consideration and investigation, is it not self-evident! Rather, it is to give the case due priority, if it should be first in order.</p> <p>For the judgment is God's. R. Hamma, son of R. Hanina, comments: 'The Holy One, blessed be He, hath said: It is not enough for the wicked [judges] that they take away money from one and give it to another unjustly, but they put Me to the trouble of returning it to its owner.'</p>	<p>א' + כי המשפט לאלהים הוא אמר רבי חמא ברבי חנינא : אמר הקדוש ברוך הוא, לא דיין לרשעים שנוטלין מזה ממון ונותנים לזה שלא כדין, אלא שמטריחין אותי להחזיר ממון לבעליו.</p>
<p>14. B. Sotah 21b</p> <p>What is the cunning rogue like? R. Zerika said in the name of R. Huna: <u>He who is lenient with himself and strict with others</u></p>	<p>14. תלמוד בבלי סוטה כא:ב היכי דמי רשע ערום?...? רבי זריקא אמר רב הונא : זה המיקל לעצמו ומחמיר לאחרים</p>

V. Addressing Unethical Rabbinic Behavior

<p>15. B. Berachot 19a</p> <p>It was taught in the school of R. Ishmael: If you see a scholar who has committed an offence by night, do not cavil at him by day, for perhaps he has done penance. 'Perhaps', say you? — Nay, rather, he has certainly done penance. This applies only to bodily [sexual] offences, but if he has misappropriated money, [he may be criticized] until he restores it to its owner.</p>	<p>15. תלמוד בבלי ברכות יט:א תנא דבי רבי ישמעאל : אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה - אל תהרהר אחריו ביום, שמא עשה תשובה. שמא סלקא דעתך? אלא : ודאי עשה תשובה. והני מיילי - בדברים שבגופו, אבל בממונא - עד דמהדר למריה</p>
<p>16. B. Sanhedrin 25a</p> <p>The course suggested by R. Iddi b. Abin, who said: He who is suspected of passing terefoth cannot be rehabilitated unless he leaves for a place where he is unknown and finds an opportunity of returning a lost article of considerable value, or of condemning as terefah meat of considerable value, belonging to himself.</p>	<p>16. תלמוד בבלי סנהדרין כה:א דאמר רב אידי בר אבין : החשוד על הטריפות - אין לו תקנה עד שילך למקום שאין מכירין אותו, ויחזיר אבידה בדבר חשוב, או שיוציא טריפה מתחת ידו בדבר חשוב משלו.</p>

VI. Final Thought

<p>17. Berachot 64a</p> <p>R. Eleazar said in the name of R. Hanina: <u>The disciples of the wise increase peace in the world</u>, as it says, And all thy children shall be taught of the Lord, and great shall be the peace of thy children. Read not banayik [thy children] but bonayik [thy builders].</p>	<p>17. תלמוד בבלי ברכות סד:א אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא : <u>תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם</u>, שנאמר +ישעיהו נ"ד+ וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך.</p>
---	---